

Швандера въ Том. 1, стр. 287. Повѣсти сихъ Писателей и да са не подвердаватъ сосъ отодавности за несовершенство, но са согласны сосъ дѣланіа и опытъ; но Смейцелій на стр. 209 - раздѣли Влаховъ, и онаа часть дѣто остана, изъ коихъ една оубарди въ Трансильваніи сѣше има Влаховъ, а минѣшала рѣкъ Истръ поселиса въ Мисіи

„Хождаса оттамъ Истра (*Дѣнавъ); при-
 маха Крещеніе въ Константинополѣ, во
 „время Константина Мономаха подъ пре-
 „водителство своего Кнѣза Кегена. И за-
 „ради че Болгаре въ минѣшии боеве по-
 „чти са очистиха (*избиха), за това они
 „сосъ вола Императора поселихаса въ
 „Болгаріи. И едни пѣти са біеха противъ
 „Тѣрцы (сегашни) въ Ивиріа (*Гюрціа)
 „за Императора, а пакъ дрѣги пѣти про-
 „тивъ Императора робеха Тракіа и Ма-
 „кедоніа. На послѣдокъ направиха три-
 „десатогодишенъ миръ сосъ Императо-
 „ра.“ (Зонаръ том. 2. Кн. 17 стр. 203).
 А прочіа дѣланіа и боеве Пецинаковъ ви-
 ждѣ въ Болгарскѣю Исторію; зашто
 ти часто са са дрѣжили и били съ
 нихъ. И това е доволно за тѣхній
 родъ.